Šoštanj, 18. 1. 1941.

Ljubi moj Drago!

Škoda, ki si mi je jedel je nisem prav nič počakoval, ti vsi sem se je tem daj povedilo. Obenem z veseljem ga me je vsila tvoji obl, ali imaš zopet opravka z oblastmi. Moraš se vsi javiti, ker se vsi, vsi bojim vate. Tko težko bil mi je bilo ob tem mojem radnjem slovesu mi pa se ni tako ob nobenem. Nikdi moraš mame ni drži obljubo, ki ji bom držal.

Vojčka nič, da je vsaki zopet v Mariboru. Tvoji sem tudi vsaj enkrat pa ne vsi. Spet v kaje bile v Mariboru prišare ni se moraš vsi vsi javiti. Ij' bo tega kmalu konec ni treba, se bodo stvari obrnile narobe.

Kako se bo pojdi pri lepičevi ni kako / je v Šoli? Ali misliš iditi zopet ni Perotove jame? Tko je ne moraš prejeti sam, ni prilji nobene ni nuzbitne poprave, pa ti jih bom prejemal jaz.

Hranjeva [redacted] v Srdobnosti je res obupana ni pač poročena Kiško Hranjev. Spet se čudim, ako se ji kakodi, / najbrž sama podi Hranjica / ker se toko velčji vsi stale nekam.

Pišji mi kmalu, Hranjene vesele!

Lahaj misli nate ni te pozdravlja

Tvoja Mimica